

Canonul și Acatistul de pocăință pentru avorturi

Păcatul uciderii de prunc este răsfrînt și asupra mamei, și asupra tatălui. Amândoi trebuie să facă pocăință înaintea lui Dumnezeu, prin zdrobirea cugetului, prin Spovedanie și împlinirea canonului primit de la duhovnic, prin fapte de milostenie sufletească și trupească, prin rugăciuni și dragoste către Dumnezeu, Care iartă orice păcat pocăit și spovedit.

Precizări importante:

- 1) Sufletul și trupul sînt create de Dumnezeu în aceeași clipă, sufletul nu apare la naștere ci la zămislire și este unit cu trupul.
- 2) Pilulele “anticoncepționale”ucid fătul după ce acesta este zămislit, e vorba de o metodă avortivă; de aceea cei ce folosesc aceste pilule se fac vinovați de pruncucidere și nu pot fi împărtașiți.
- 3) Orice metodă anticoncepțională, înafară de abstenență, este nu doar o formă a păcatului desfrînării, a necinstirii sfințeniei dragostei dintre soți, a împotrivirii față de poruncile lui Dumnezeu, dar și un păcat al uciderii ființei nou-zămislite.

Rugăciunile la Icoana Maicii Domnului „**Îndurerată pentru pruncii uciși în pânțele**” ajută la evitarea păcatului pruncuciderii; ajută la mărturisirea faptelor rele; la pocăința și la curățirea sufletului; ajută și femeilor care nu pot avea copii. Pentru cei care s-au pocăit de păcatul avortului și doresc iertare, este necesară recunoașterea păcatului, pocăința și rugăciunea. În icoană, Maica Domnului îl ține în brațe pe Pruncul Hristos, care primește pruncul înfășat de la îngerul păzitor. El acceptă copilul ca pe un dar trimis de Domnul, dar respins și neprețuit de oameni. Trupul copilului sângerează, amintindu-i femeii că trebuie să se roage pentru ceea ce a făcut, dar în același

timp, dându-i speranța că sufletul copilului s-a întors acasă. Înțelegerea mântuitoare a lui Dumnezeu, nu părăsește copilul nenăscut, îl acceptă și îl iubește. Domnul nu lasă un copil, o femeie sau un bărbat care nu-și acceptă propriul copil. O astfel de icoană a fost pictată relativ recent, se află în Biserica Makariyevsky din Kiev. În timpul unei plimbări, unul dintre enoriași a văzut imaginea Fecioarei pe o piatră, pe care a schițat-o imediat cu creionul pe o foaie de hârtie și i-a cerut staretului mănăstirii binecuvântare pentru a picta icoana. În același timp, vârstnicul Iona făcea o procesiune religioasă împotriva avortului, dar nu exista nicio icoană potrivită, și astfel, datorită acestor două împrejurări, cu binecuvântarea Mitropolitului Kievului și a întregii Ucraine, a fost pictată o icoană, cu care s-a săvârșit ulterior procesiunea.

CANON DE RUGĂCIUNE PENTRU AVORT

În numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților, miluiește-ne pe noi. Amin.

Slavă ție Dumnezeu nostru, slavă ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești, și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorul de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește de toată întinăciunea, și mântuiește Bunule sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi *(de 3 ori)*.

Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, și acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui, și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Crezul: Cred ...

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu (*cu o închinăciune până la pământ*).

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu (*cu o închinăciune până la pământ*).

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos Împăratul și Dumnezeul nostru (*cu o închinăciune până la pământ*).

Psalmul 50 (*având în minte fărădelegea și păcatele tale*):

Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și întru păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește într-un cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucurase-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile-de-tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi aceste trei tropare de umilință, cu luare aminte și cu inimă înfrântă, gândind la tine și la cei pe care îi porți în gând la rugăciunea ta:

Miluește-ne pe noi Doamne, miluește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-mă.

Sfinte (*cheamă numele sfântului al cărui nume îl porți*) roagă-te pentru mine păcătosul.

Sfinților (*cheamă numele sfinților care îți sunt mai apropiați sau la care ai mai multă evlavie*) rugați-vă pentru mine păcătosul.

CANONUL DE POCĂINȚĂ

In genunchi, cu capul plecat, cu multă luare aminte și cu adâncă părere de rău pentru păcatul săvârșit, se spune acest canon de pocăință, nădăjduind în iubirea de oameni și în iertarea Preamilostivului Dumnezeu, Care nu vrea moartea păcătosului ci să se întoarcă și să fie viu.

Cântarea I:

Răstignitu-Te-ai pe Cruce de bunăvoie, Hristoase Dumnezeule, ca să mântuiești pe cei căzuți de bunăvoie în întunericul păcatelor. Încrezător în dumnezeiasca ta îndurare, iată, vin acum și eu păcătosul, și mă mărturisesc Ție cu durere: am ucis, Doamne, și mâinile mele sunt pline de sânge. Vrednic sunt de osândă. Ard de viu în focul conștiinței și nu am unde să fug de la fața mâniei Tale.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Uscatu-m-am precum smochinul neroditor, însumi făcându-mă ucigaș de oameni. Auzi-mă, Doamne, nu mă lepăda pe mine după dreptate, ci mă acoperă și mă îndreaptă pe mine, cel cu totul neputincios și strâmb și fără glas întru apărarea mea.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Omule împietrit și întunecat de noroiul păcatelor, nu zăbovi în somnul adânc al conștiinței, ci văzând sabia atârnată deasupra capului tău, trezește-te ca să plângi faptele tale cu amar.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Maica lui Dumnezeu Preacurată, întinde-mi mâna mie, celui sărac de toată bunătatea, și mă oblojește pe mine cel greu vătămat de puroiul rănilor nenumărate ce-mi brăzdează sufletul, inima și cugetul.

Cântarea a 3-a:

Lovește piatra inimii mele cu toiagul milostivirii Tale, Doamne, ca să izvorască apa pocăinței în pustiul învăpăiat al răutății și să încolțească în sufletul meu tot gândul bine-plăcut Ție.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Străin și împovărat zac umblu pe pământ și însemnat de stigmatul păcatelor mele celor grele. Auzi, suflete al meu, sângele pruncului tău cum strigă către Domnul Și te trezește și te pocăiește de faptele tale cele rele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Vai mie, innegritului suflet! Viața îmi pare ca o noapte nesfârșită, trezitu-m-a dogoarea iadului și strigătul mut al pruncului de dincolo de mormânt mi se înfige în inimă. Ridică-te, suflete al meu, din amăgirea cea împietrită și agață-te de poala milostivirii dumnezeiești, rugând pe Domnul să te poarte, peste abisurile deschise să te înghită, către limanul pocăinței.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iartă-mă, Stăpână, pe mine cel nesocotit și răzvrătit împotriva voii celei sfinte a Fiului Tău. Nu mă lăsa pe mine cel căzut, ia-mă sub Acoperământul tău și mă mântuiește din pierzarea sigură.

Cântarea a 4-a:

Măsura nelegiurii nu poate fi tâlcuită de limbi omenești. Precum Ponțiu Pilat, mintea mea și-a spălat mâinile, adică gândurile, de povara uciderii, iar ca și poporul evreu, sufletul meu a zis: “Răstignește-L. Sângele Lui asupra noastră”. Suflete al meu învârtoșat și înghețat în iarna patimilor, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

O, iubire alungată! Nu te voi mai vedea niciodată! O, cutremur și spaimă de pedeapsă ce atârnă asupra capului meu! O, talant pe veci îngropat! Vai! Vai! Inima mea ca un cărbune stins s-a înnegrit. Nu întârzia, suflete al meu, ci acum, înainte de a pieri ca fumul, caută mai vârtos mântuirea și te pocăiește pentru împărăția lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Scoală-te, omule ticălos și leneș, care ai îngropat chipul lui Dumnezeu sădit în tine sub murdăria păcatelor. Acum e clipa pocăinței. Smerește-te ca tâlharul de-a dreapta și cerând mai vârtos îndurare, roagă-L pe Domnul să te pomenească întru Împărăția Sa.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Maică și Fecioară, în inima ta sabie am înfipt, șiroaie de lacrimi ai vărsat pentru pruncii cei fără de apărare. Ci cu dumnezeiască milă insuflată de Fiul tău, îndură-te de mine cel neîndurător și mă mântuiește din toată boala sufletească și patima trupească.

Cântarea a 5-a:

O rază din dumnezeiasca strălucire a coborât, prin mila Celui Preaînalt, să imprimăvăreze după o menire tainică Și sfântă viața cea trecătoare. Vai mie! Mi-am astupat ochii cu noroiul grijilor Și al patimilor, iar mâinile fărădelegi în întuneric au lucrat. Pocăiește-te, suflete al meu, căci ceasul înfricoșătoarei Judecăți se apropie.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

O, icoană străpunsă! O, mâini pătate de sânge nevinovat! O, nepăsare înghețată a sufletului! Vai! Vai! Un întuneric dens, o lavă a durerii cuprinde sufletul ucigașilor de prunci. Inima mi se clatină, conștiința e un colos care fără de veste mă apasă cu muștrări și mintea se zbate în ghearele vrăjmașilor nevăzuți. Dă-mi, Doamne

inimă înfrântă și smerită și mă scoate pe mine cel deznădăjduit din Egiptul patimilor, cu mâna Ta cea atotputernică.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pocăiește-te, suflete al meu, și măcar în ultimul ceas leapădă voia cea rea, după cum darul lui Dumnezeu l-ai lepădat și templul Lui cel sfânt l-ai necinstit. Bate și strigă, lăcrimează și suspină către Domnul și te dezleagă din lanțurile întunericului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, scapă-mă pe mine cel rănit și sângerând de cursa întinsă mie de vrăjmașii nevăzuți și în care nebunește m-am aruncat cu voia mea cea stricată. Du rugăciunile mele nevrednice și sărace Fiului tău și mijlocește mie, celui bogat în păcate, îndurare, că la Dumnezeu toate sunt cu puțință.

Cântarea a 6-a:

În desfrânarea sufletului și a trupului mi-am cheltuit libertatea încredințată mie spre mântuire, și am sugrumat iubirea cu grijile lumii. Dar acum, mult îndurate și milostive Stăpâne, pogoară în inima ce strigă către Tine Cuvântul Tău izbăvitor a toată stricăciunea și mă înțelepțește să fac voia Ta.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Cu ce preț mi-am vândut sufletul celui viclean, eu nemulțumitorul? Căci am urmat, ca Și Iuda, vrăjmașului ucigător de oameni, iar acum sângele iubirii se scurge fără oprire din inima mea cea rănită de moarte; ci Tu, Doamne, caută spre mine din adâncul cel nepătruns al iubirii Tale și zidește întru mine inimă curată, ca să nu rămân întru chinul osândeii, ci să fac pururea voia Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Scoală-te omule căzut, și nu zăbovi în abisul deznădejdiei, ci aleargă către Dumnezeu, mărturisind păcatele tale, căci El singur este credincios și puternic ca să-ți ajute. Cercetează-te pe tine însuși să nu cauți slava de la oameni și cere degrabă de la Domnul mântuire de patimi și ajutor ca să faci voia Lui.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, păzește-ne pe noi de căderea în ispita cea pierzătoare de suflet și fii nouă mângâietoare, nădejde și ocrotitoare

tare. Mijlocește Stăpână, ca o Maică milostivă, către Fiul Tău, ca să ne izbăvească de răutățile vrăjmașului, să-și întoarcă fața Lui spre noi și să ne lumineze cu îndreptările Sale.

Fereastra sufletului e spartă de viforul patimilor care mă răscolește, iar lepra păcatului se lățește în mine. Trezește-te, suflete al meu, din întunecatul coșmar și ieși din ascunzișurile rușinii strigând către Lumina cea neînserată: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

Pe marginea cuptorului iadului umblu și nu am putere și nici îndrăzneală să caut scăpare fără numai spre Pâinea vieții, către care strigă, suflete al meu, împreună cu mama demonizatei: Nu sunt vrednic să mă numesc fiu al Celui Preaînalt, ci primește-mi, Doamne, lacrimile și pocăința, aruncă-mi mie din fărâmiturile ce cad de la masa copiilor tăi și mă mântuiește pe mine, păcătosul.

ACATISTUL DE POCĂINȚĂ PENTRU PRUNCI AVORTAȚI

Condacul 1:

Mielule al lui Dumnezeu, Cea ce ridici păcatele lumii, auzi tânguirea mea și ia aminte la durerea inimii mele, ridică de la mine povara cea apăsătoare a păcatelor mele; Cea ce ai purtat neputințele noastre, primește întru pocăință pe cea care se cucerește Ție, rugându-se și strigând din adâncul sufletului: Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Icosul 1:

Dumnezeule și Doamne! A Ta este zidirea: însă vai mie, că păcatul săvârșit de Adam în rai traiește în trupul meu, și ca o roabă îi slujesc pururea cu osârdie; ci acum mă rog Ție:

Miluiește-mă pe mine, Făcătorule al lumii de sus;

Miluiește-mă pe mine, Ziditorule al firii de jos;

Miluiește-mă pe mine, Stăpâne al puterilor cerești;

Miluiește-mă pe mine, Îndreptătorule al fapturilor trupești;

Miluiește-mă pe mine, Cea ce porți de grijă tuturor;

Miluiește-mă pe mine, care aduc Ție lacrimi pentru păcatele mele;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluiește-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 2-lea:

Stăpâne Atotmilostive, oare cum voi îndrăzni a mă apropia de Tine cu rugăciune, eu, o păcătoasă atât de spurcată, care am călcat porunca Ta, dată mie prin proorocul tău Moise: Să nu ucizi; ci eu sunt o ucigașă, vai, mai

înverșunată de o sută de ori decât șarpele, care își lasă puii să vadă lumina soarelui pentru puțină vreme, și abia după aceea îi mănâncă – iar eu, nenorocita, mi-am lipsit pruncii nu numai de lumina cea văzută ci mai vârtos de Lumina Cea adevărată, de domnul nostru Iisus Hristos, care luminează prin taina Botezului și din iubirea de vremelnica odihnă trupească, fugind de binecuvântarea mulțimii de prunci, l-am ucis încă din pânțece; drept aceea, întunecată fiind cu aceste păcate și cu nenumărate altele, nădăjduiesc doar în milostivirea îndurării tale, și cu îndrăznire strig către Tine: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Cuvintele vieții cele rostite de către Tine le-am trecut cu vederea, Doamne, și am umblat după voia inimii mele din tinerețile mele și până în ziua de acum; ci acum cu pocăință strig către Tine, Atotînduratul meu Mântuitor:

Miluieste-mă pe mine, cea zămislită întru fărădelegi;

Miluieste-mă pe mine, cea născută întru păcate;

Miluieste-mă pe mine, care n-am păzit poruncile Tale;

Miluieste-mă pe mine, care m-am lipsit de harul Tău;

Miluieste-mă pe mine, care nu mă îngrijesc de mântuirea mea;

Miluieste-mă pe mine, care m-am aruncat în lanțul patimilor;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 3-lea:

Bine și frumos este a locui frații împreună și a se iubi unii pe alții, precum ne-ai poruncit, Mântuitorule: fiindcă cel ce mânie pe fratele său, ucigaș este: ci eu am întrecut cu turbarea mea pe toți câți s-au născut din veac, încă și pe ucigașii ale căror jertfe au fost ucise din felurite pricini, având vieți și vârste felurite, însă în timp – iar eu, ticăloasa, i-am lipsit de viață pe cei care abia primiseră vreme de viețuire de la Tine, Cea Ce le-ai dat viață ca ei să fiinteze. Eu, însă, întru nebunia mea, fără milă le-am răpit această viață pe când ei se aflau în pânțecele meu, lepădând fără frică de Dumnezeu și darul nașterii de prunci cel binecuvântat de tine. Cu samavolnicie am smuls din mâinile Tale ziditoare pe pruncii mei cei nevinovați, și nu m-am rușinat să-iucid înaintea ochilor Tăi; ci sortile lor în dreapta Ta sunt, Doamne, iar păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia mă cuceresc, pocăindu-mă, și mă rog Ție, Bunule: în calea pocăinței pașii mei îndreptează-i, ca dimpreună cu toți păcătoșii care s-au pocăit să strig Ție: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Cela Ce singur știi neputinta omenească, știi și toate căderile mele; greșealele tinereților mele nu le pomeni, și de cele ascunse ale mele curățește-mă pe mine, care strig Ție:

Miluieste-mă pe mine, marea păcătoasă;

Miluieste-mă pe mine, călcătoarea legii lui Dumnezeu;

Miluieste-mă pe mine, care am stricat legământul Tău;

Miluieste-mă pe mine, că Ție, Stăpânului meu Ți-am răsplătit cu rău;

Miluieste-mă pe mine, care am venit la Tine să mă pocăiesc în ceasul al unsprezecelea;

Miluieste-mă pe mine, ticăloasa ucigașă de copii;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 4-lea:

Dătătorule de Viață, Împărate Ceresc, vino și Te sălășluiește întru mine, cea spurcată cu păcatele, și mă curățește de toată întinăciunea, și mântuiește, bunule, sufletul meu, ca mântuită fiind să strig: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută-mă, Dumnezeul meu, pe mine, roaba Ta, care m-am depărtat de poruncile Tale în hățișul cel nestrăbătut al patimilor și neascultării. Mântuiește-mă pe mine, nevrednica, ce suspin către Tine cu căldură, mă rog și strig:

Miluieste-mă pe mine, cea împovărată cu păcatele ce le-am săvârșit urmând voii mele;

Miluieste-mă pe mine, cea întunecată de patimi;

Miluieste-mă pe mine, cea răpită de trufie;

Miluieste-mă pe mine, cea roasă de pizmă;

Miluieste-mă pe mine, cea plină de nedreptate;

Miluieste-mă pe mine, Cela Ce nu voiești moartea păcătosului;

Miluieste-mă pe mine, ucigașa cea cu bună știință a pruncilor mei;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 5-lea:

Unde voiești Tu atotputernice Doamne al meu, acolo se și biruiește rânduiala firii. Biruiește tu și firea mea păcătoasă și puterile ei, ce mă împing spre păcat, că Tu ești Făcătorul tuturor și Ziditorul firii; prin harul Tău cel Dumnezeiesc duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele; nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-l lua de la mine, și sfărâmă pecetea care mă infierează ca ucigașă de copii, după dreptatea așezată pe sufletul meu cel

muritor de către dreapta Ta judecată, potrivit celei de-a șasea porunci a legii tale: să nu ucizi, și înnoiește legământul cel veșnic pe care l-ai făcut cu noi, Doamne, pe care eu l-am călcat prin păcatele mele, și întoarce-mi virtuțile dintâi, pe care le-am pierdut prin păcat, ca fără de împiedicare să-Ți cânt: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Cine a mai păcătuit vreodată așa cum am păcătuit eu, ticăloasa? Ce păcat nu am săvârșit, ce rău n-am închipuit în sufletul meu? Ci cu inimă înfrântă și cu lacrimi vin la tine, Atotîndurate Doamne, strigând:

Miluește-mă pe mine, roaba Ta cea necredincioasă;

Miluește-mă pe mine, cea împietrită în păcat;

Miluește-mă pe mine, cea urâtoare de aproapele;

Miluește-mă pe mine, care am jignit cu cuvântul și cu lucrul;

Miluește-mă pe mine, cea întinată cu sufletul și cu trupul;

Miluește-mă pe mine, cea arsă de muștrările conștiinței;

Miluește-mă pe mine, ucigașă de prunci, care lui Irod m-am asemănat;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluește-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al-6-lea:

Cu razele harului Tău, Doamne, luminează haina sufletului meu, Dătătorule de lumină, și mă mântuiește, ca bucurându-mă să cânt Ție: Aliluia!

Icosul al-6-lea:

Multă este, Hristoase, mulțimea greșalelor mele, și ca o noapte întunecată e toată viața mea; ci fără a deznădăjdui de mila Ta, Mântuitorul meu, ca David strig Ție:

Miluește-mă pe mine, care în lenevie toată viața mea o am cheltuit;

Miluește-mă pe mine, care nu mă îngrijesc de rugăciunea pentru păcate;

Miluește-mă pe mine, cea nerecunoscătoare pentru bunele Tale îndemnuri la pocăință;

Miluieste-mă pe mine, care Legea Ta n-am cinstit-o și poruncile Tale nu le-am păzit;

Miluieste-mă pe mine, că lumea și cele ce sunt în lume am iubit;

Miluieste-mă pe mine, care în lumească deșertăciune zilele veacului meu le-am cheltuit;

Miluieste-mă pe mine, că urmând legile acestui veac și îngrețoșându-mă de nașterea de prunci cea binecuvântată de Tine, am săvârșit uciderea de prunci;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al-7-lea:

La cer ridic ochii mei, către Tine Cuvinte a lui Dumnezeu, dar firea mea de tină mă trage în jos, Mântuitorul meu. O, Ziditorule al cerului și al pământului și a toate câte sunt în ele! Ridică-mă ca să gândesc și să făptuiesc după cerească cuviință, ca pururea să strig Ție, cu inima și gura, cântarea de biruință: Aliluia!

Icosul al-7-lea:

Ochi viclean am și plin de toată necurăția, și pururea mă amăgesc cu înșelăciunile acestei lumi. Drept aceea mă rog Ție, Atotbunule, să întorci ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea, ca să strig Ție cu glas de rugăciune:

Miluieste-mă pe mine, care însetez a sluji Ție cu credință;

Miluieste-mă pe mine, care voiesc a mă închina Ție în duh și adevăr;

Miluieste-mă pe mine, căre-Ți aduc jertfă pentru păcate lacrimile pocăinței mele;

Miluieste-mă pe mine, care cer de la Tine iertare pentru uciderea pruncilor mei;

Miluieste-mă pe mine, care aștept de la Tine izbăvire de patimile mele;

Miluieste-mă pe mine, care plâng foarte pentru păcatele mele cele grele, pentru păcatele mele de moarte;

Miluieste-mă pe mine, ucigașa cea vinovată înaintea judecății lui Dumnezeu și a oamenilor;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al-8-lea:

Miluieste-mă, Doamne, Mântuitorul meu, care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care mai mârșavă decât toți eu sunt; ci te rog, Atotmilostive, Dumnezeule, pleacă-Te spre milostivirea îndurărilor tale, auzi suspinele inimii mele, primește izvoarele lacrimilor mele, fierbințile rugăciuni ale sufletului meu, al cărui Mântuitor Tu ești, ca să strig Ție: Aliluia!

Icosul al-8-lea:

Gânduri rele și tâlhărești au căzut asupra mea fiind eu cu totul cufundată în somnul păcatului. Vai mie! Că haina cea dumnezeiască dată mie la Sfântul botez pe spurcăciunea păcatelor am schimbat-o, drept care ucidere de prunci am săvârșit și până acum petrec goală de virtuți. Drept aceea, foarte năzuiesc să ridic ochii mei, ce s-au plecat în jos pentru mulțimea faptelor mele cele cumplite, săvârșite înaintea Ta, Doamne, și astfel, strig către Tine:

Miluieste-mă pe mine, care am săvârșit păcat de moarte;

Miluieste-mă pe mine, care până acum mă împotmolesc în păcate;

Miluieste-mă pe mine, cea plină de toată urâciunea;

Miluieste-mă pe mine, cea mânjită de păcate împotriva firii;

Miluieste-mă pe mine, care nu am păzit curăția feciriei mele;

Miluieste-mă pe mine, că de cucernica vrednicie de mamă m-am lipsit;

Miluieste-mă pe mine, că din pânțec pruncii fără de vreme mi i-am lepădat;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al-9-lea:

Dă ochilor mei râuri de lacrimi, Dumnezeul meu, ca să plâng pentru păcatele mele și astfel, bucurându-mă să strig: Aliluia!

Icosul al-9-lea:

Trupul mi l-am spurcat cu urâciuni în taină, sufletul mi l-am întunecat cu faptele mele cele nefirești: se bolnăvește trupul, se bolnăvește și sufletul meu. La Tine, ceta Ce singur nu ții minte răul, la Milostivul Judecător și Dumnezeul meu căzând, mă rog:

Miluieste-mă pe mine, ucigașa, că pomenirea soartei pruncilor mei lepădați mă umple de cutremur și groază și de mirare negrăită: cum mă rabzi, Milostive Doamne și Judecătorule Preadrept, și îmi faci bine mie, venetică a iadului, până în această zi și în acest ceas, în tot chipul așteptând pocăința mea?

Miluieste-mă pe mine, ce nu o dată am făgăduit să mă îndrept și iarăși m-am întors la păcate, precum câinele la vărsătura sa;

Miluieste-mă pe mine, că fără frica de Dumnezeu și fără dragoste de mamă, ci cu sălbăticie de fiară pruncii mei i-am sfâșiat;

Miluieste-mă pe mine, că de bună voie am săvârșit păcatele mele;

Miluieste-mă pe mine, că duhul cu gânduri spurcate mi l-am întinat;

Miluieste-mă pe mine, că până în această zi duc o viață păcătoasă;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 10-lea:

Rănit-m-am de amăgirea acestei lumi și mi-am plecat genunchii înaintea ei, alegând calea cea pierzătoare a legii ei spurcate, uitând făgăduințele ce le-am dat la Sfântul Botez; și săvârșind una după alta toate fărădelegile pe care lumea mi le insufla, am atins, în cele din urmă, culmea păcatelor de moarte – uciderea de prunci: ci sârguiește a-mi deschide brațele părintești, Dumnezeul meu, ca până la sfârșitul vieții să aduc Ție jertfă de laudă, strigând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Răpitorii, ucigașii, hoții și toți păcătoșii nepocăiți împărăția Cerurilor nu o vor moșteni: iar eu cu toată nedreptatea și cu toată spurcăciunea păcatelor am întinat trupul și sufletul meu. Așadar, sărăcirea mea sufletească mă face să căd la Tine, strigând:

Miluieste-mă pe mine, cea născută din Legământul cel Nou al împărăției harului Tău;

Miluieste-mă pe mine, cea îmbisericită în Biserica pe care Tu ai zidit-o;

Miluieste-mă pe mine, cea pecetluită cu darurile Sfântului Duh;

Miluieste-mă pe mine, cea hrănită cu Preacuratul Trupul Tău și Sângele Tău Cel de viață făcător;

Miluieste-mă pe mine, cea în Hristos îmbrăcată;

Miluieste-mă pe mine, care toate aceste bunătăți le-am lepădat și viața păcătoasă am ales;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 11-lea:

Duh de întregă înțelepciune dăruiește-mi, Doamne și Stăpânul vieții mele, că din tinerețile mele m-am lipsit de virtuți, întregă m-am robit patimilor, duhul și sufletul mi-am pângărit și trupul mi-am stricat. Dumnezeule al îndurărilor și al milostivirii! Nu Te îngrețoșa a mă curăța pe mine, păcătoasa cea prea spurcată; zidirea Ta sunt, miluieste-mă și mă curățește de toată întinăciunea trupului și a duhului, și mă învrednicește cu îndrăznirea să strig Ție: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Așteptarea inimii mele, care nădăjduiește către Tine, nu o lepăda, Doamne, și nu mă rușina înaintea îngerilor și a oamenilor la Dreptul și Înfricoșatul Tău județ; nu mă osândi atunci după faptele mele, ci după mila Ta iartă toate greșalele mele, care strig Ție:

Miluieste-mă pe mine, cea cu inimă necurată;

Miluieste-mă pe mine, cea cu diavolească robie înrobită;
Miluieste-mă pe mine, cea în păcate născută, prin Botez spălată și iarăși
căzută, ca un porc, în nelegiuire;
Miluieste-mă pe mine, căreia s-au împuțit ranele păcatelor sufletului meu;
Miluieste-mă pe mine, care din pricina păcatelor mele cele grele și de moarte,
în trândăvie și deznădejde am căzut;
Miluieste-mă pe mine, care tot păcatul am săvârșit și de toată pedeapsa m-
am învrednicit;
Miluieste-mă pe mine, Ziditorul meu, și întru pocăință primește-mă pe mine,
cea căzută;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 12-lea:

Cu mărinimia iubirii Tale de oameni; Dumnezeul meu, acoperă toate
neleguirile mele, primind pocăința mea, ca întru dragoste către Tine să strig
pururea: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Tinerețile mele au trecut întru nebunia mea, toată viața mea întru păcate o
am cheltuit; întru lenevie și negrijă de pocăință; însă bătrânețile, prin frica de
moarte și judecata ta cea de neocolit m-au adus la pocăință. Nu mă lepăda,
Mântuitorul meu, pe mine care în ceasul al unsprezecelea am venit în brațele
Tale părintești și întru pocăință strig:

Miluieste-mă pe mine, că sângele pruncilor mei nevinovați strigă către Tine,
dând mărturie că sunt ucigașa lor;

Miluieste-mă pe mine, Dumnezeul meu, Care după fire ești unul în trei
Ipostasuri;

Miluieste-mă pe mine, Doamne, Cea Ce minunat ești întru mila Ta;

Miluieste-mă pe mine, Stăpâne, Care îndelung rabzi păcatele noastre;

Miluieste-mă pe mine, Împărate Sfinte, care tămăduiești neputințele;

Miluieste-mă pe mine, Cea Ce ești îmbelsugat în dragoste și cu iubirea Ta
încălzești păcătoșii deznădăjduiții;

Miluieste-mă pe mine, Atotputernice, Care neputințele noastre ai purtat;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 13-lea:

Arăta-se-va pe cer semnul Fiului Omului în ziua aceea înfricoșată a celei de-
a doua veniri a judecătorului viilor și morților – Preacinstita Cruce a Fiului
lui Dumnezeu. Atunci vor plânge toate neamurile pământului. O, Iisuse
Hristoase, Mântuitorul și Judecătorul nostru și Împărate al tuturor! Dă-mi

mai înainte de acea zi lacrimi de pocăință, ca să plâng mai fierbinte răutățile și faptele mele cele pierzătoare, cu care sufletul mi l-am întinat și Preacinstitul Sânge al Legământului Tău amar l-am batjocorit, ca atunci, dimpreună cu îngerii și cu toți sfinții și dreptii să strig Ție: Aliluia! *(de 3 ori)*

Icosul întâi:

Dumnezeule și Doamne! A Ta este zidirea: însă vai mie, că păcatul săvârșit de Adam în rai trăiește în trupul meu, și ca o roabă îi slujesc pururea cu osârdie; ci acum mă rog Ție:

Miluieste-mă pe mine, Făcătorule al lumii de sus;

Miluieste-mă pe mine, Ziditorule al firii de jos;

Miluieste-mă pe mine, Stăpâne al puterilor cerești;

Miluieste-mă pe mine, Îndreptătorule al fapturilor trupești;

Miluieste-mă pe mine, Cea ce porți de grijă tuturor;

Miluieste-mă pe mine, care aduc Ție lacrimi pentru păcatele mele;

Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

Condacul întâi:

Mielule al lui Dumnezeu, Cea ce ridici păcatele lumii, auzi tânguirea mea și ia aminte la durerea inimii mele, ridică de la mine povara cea apăsătoare a păcatelor mele; Cea ce ai purtat neputințele noastre, primește întru pocăință pe cea care se cucerește Ție, rugându-se și strigând din adâncul sufletului: Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieste-mă pe mine, cea căzută!

RUGĂCIUNEA ÎNTÂI:

O, Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu! Cea Ce din preamulta bunătatea Ta pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire Te-ai îmbrăcat în trup, și Te-ai răstignit, și Te-ai îngropat, și prin Crucea Ta ai înnoit firea noastră cea stricată, primește pocăința mea pentru păcatele ce le-am făcut și auzi cuvintele mele: păcătuit-am, Doamne la cer și înaintea Ta, cu cuvântul, cu fapta, cu sufletul și cu trupul și cu cugetul minții mele; am călcat rânduielile Tale, nu am ascultat poruncile Tale, am mâniat Bunătatea Ta, Dumnezeul meu – dar fiindcă a Ta este zidirea, nu mă deznădăjduiesc pentru mântuirea mea, ci la nemărginita Ta Milostivire îndrăznind alerg și mă rog Ție: Doamne! Întru pocăință dă-mi inimă Înfrântă, și primește-mă când mă rog, și dă-mi gând bun, dă-mi lacrimi și umilință, Doamne, dă-mi după harul Tău să pun început bun. Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă pe mine, cea căzută, și pomenește-mă pe mine, păătoasa roaba Ta, întru împărăția Ta. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA:

O, Dumnezeu, Preamilostive Hristoase Iisuse, Răscumpărătorule al celor păcătoși! Pentru mântuirea neamului omenesc ai lăsat, Atotmilostivire, Cerurile preaslăvite și Te-ai sălășluit în valea aceasta mult-păcătoasă a plângerii, ai primit pe Dumnezeuieștii Tăi umeri neputințele noastre și ai purtat durerile noastre; Tu, o, Sfinte Pătimitorule, ai fost rănit pentru păcatele noastre și chinuit pentru fărădelegile noastre – și de aceea și noi înălțăm către Tine, Iubitorule de oameni, rugăciuni smerite. Primește-le, Preabunule Doamne, și te pogoară către neputințele noastre, și păcatele noastre nu le pomeni, și întoarce de la noi hotărârea cea cu

dreaptă mânie de a ne răsplăti pentru fărădelegile noastre. Tu, Cea Ce prin atotcinstitul Tău Sânge ai înnoit firea noastră cea căzută, înnoiește-ne, Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, și pe noi, cei care ne aflăm întru stricăciunea păcatelor și mângâie inimile noastre cu bucuria desăvârșitei tale iertări. Cu tânguire și lacrimi de pocăință fără de măsură cădem la picioarele Dumnezeuieștii Tale milostiviri: curățește-ne, Dumnezeul nostru, cu harul Tău cel Dumnezeuiesc, pe noi toți, de toate nedreptățile și fărădelegile vieții noastre – ca întru sfințenia iubirii Tale de oameni să laudăm atotsfânt numele Tău, dimpreună cu al Tatălui, și al Preabunului și de viață făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a:

Ce-mi folosește să câștig lumea întreagă, dacă-mi voi pierde sufletul? Sau ce aş putea să dau în schimb pentru sufletul meu? De duh mort și surd sunt stăpânit: mut pentru mărturisire curată și surd la ascultarea poruncilor. Ci ajută, Doamne, necredinței mele, ceartă duhul cel necurat și mă miluiește pe mine, păcătosul.

Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă.

Te-am lepădat, Doamne, să nu mă lepezi pe mine nevrednicul. Te-am vândut vrăjmașilor Tăi pe arginții grijilor și desfătărilor mele, să mă răscumperi din robia întunericii. Te-am dat morții, ci înviază Tu sufletul meu cel omorât cu păcatele. Nemilostiv fiind eu, miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine păcătosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ca un porumbel cu aripile deschise, trimis fiind de Tine, Doamne, cu vestea cea bună, pe pruncul din pânțece l-am săgetat eu ticălosul din zbor, în mijlocul templului cel nefăcut de mână al trupului. Ci varsă, suflete al meu, răutatea care te otrăvește și neîncetat strigă: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ridicat-am sabia asupra Mielului lui Dumnezeu. Ci sârguieste, Stăpână și Maică Fecioară, și degrabă străpunge-mă cu săgeata cea dulce a dragostei lui Hristos, înainte de a mă străpunge duhurile răutății cu săgeata lor veninoasă și de moarte aducătoare.

Cântarea a 8-a:

Dând morții de ocară însusi chipul nevinovăției, cum voi scăpa neplivit de coasa morții și osândeii care se apropie? Vai mie! Nu numai că am trăit în trândăvie și neîngrijire a sufletului, ci cu sârguință m-am supus sfatului cel viclean, iar sămânța aruncată de semănător o am distrus-o. Ci aruncă-mi, Doamne, mie celui cufundat în valurile pierzării lemnul Crucii Tale care plutește pururi deasupra a toată stricăciunea.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Caută ca un îndurat spre mine, Iubitorule de oameni, și nu Te scârbi de mirosul urât al păcatelor mele. Cu dumnezeiasca Ta purtare de grijă îndreptează-mă în viața aceasta și fi mie milostiv când vei veni întru slavă să judeci viii și morții.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Învârtoșatu-s-a inima mea, iar ochii și urechile mele le-am închis, ca nu cumva să văd sau să aud și cu inima să înțeleg fapta de care s-au cutremurat toți sfinții și oștile îngerești. Ci răasai, Doamne, în sufletul meu, mlădița sfântă a Dragostei Tale, și vindecă sufletul meu pustiit și însetat de pocăință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Strălucește-mi mie raza pocăinței și acoperă-mă cu aripile smereniei Tale, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe mine cel ce am rupt pecețile iubirii cu voia mea cea pătimașă, și mă izbăvește, Stăpână, de Judecata ce va să fie.

Cântarea a 9-a:

Dumnezeu a suflat suflare de viață și-n pânțele de mamă suflet viu s-a făcut. Iar eu am suflat suflare de moarte și am stins lumânarea abia aprinsă a vieții celei nevinovate; martori înlăcrimați ai nebuniei mele sunteți și sprijinitori în neputința cea cumplită, îngeri, arhangheli și toate puterile cerești; vouă înalt ruga mea, mijlociți la Judecătorul nemitarnic să mă miluiască pe mine, păcătosul.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Nu am îmbrăcăminte să intru în camera de nuntă și frică îmi e să fiu zvârlit afară în întunericul cel veșnic. Ci primiți plângerea mea, sfinților, patriarhilor, împăraților și proorocilor, apostolilor și arhierilor, și toți aleșii lui Hristos și rugați-vă pentru mine să scap din gheena nedragostei.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Uleiul din candelă l-am vărsat, iar Mirele se apropie și nu am cu ce să-L întâmpin. Ci eu către voi strig, sfinților, mucenicilor, pustnicilor, preacuvioșilor și toți sfinții, care vă rugați lui Dumnezeu pentru toată lumea, grăbiți către mine și cereți Domnului milă să izbăvească sufletul meu în ceasul morții.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasa cerurilor, nădejdea și mângâierea tuturor marginilor pământului, picură mie o picătură din roua dumnezeiască a dragostei tale, mântuiește-mă din prăpastia patimilor în care am căzut ca și pe oaia cea pierdută și mijlocește la Fiul tău ca să fie milostiv când voi sta fără cuvânt de apărare înaintea Scaunului Judecății.

Cuvine-se cu adevărat să te ferim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut. Pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Rugăciunea Cuviosului Iacob, cel ce s-a pocăit de păcatele curviei și uciderii (închis într-un mormânt, a zis-o timp de 10 ani cu multă plângere, cu plecări de genunchi și cu bătăi în piept fără cruțare):

Cum voi putea căuta spre Tine, Dumnezeuule? Cum voi începe a mă mărturisi? Cu ce inimă și conștiință voi îndrăzni să Te rog? Cum mă voi ispiti să-mi mișc limba cea pângărită și buzele cele pline de spurcăciune? și pentru care păcat voi cuteza să cer iertare mai întâi? Cruță-mă Iubitorule de oameni! Milostiv fii mie, nevrednicului, Stăpâne bune! și să nu mă pierzi pe mine cu faptele mele cele de rușine, deși nu sunt mici. Am săvârșit desfrânare. Am făcut ucidere. Am vărsat sânge nevinovat, și acum, Doamne, Ție Celui ce pe toate le știi, mă mărturisesc, cerând iertare de acestea. Să nu mă treci cu vedere, Stăpâne bune, ci pentru milostivirea Ta cea nemăsurată, îndură-Te spre mine păgânul și trimite mila Ta cea bogată peste mine, cel ce am căzut în prăpăstiile păcatului. Că m-a înecat viforul vrăjmașului celui pierzător și să nu mă înghită pe mine balaurul cel din adânc.

Așa Doamne Împărate, Cel ce cu adâncă și nemăsurată milostivire ai așteptat pocăința și lacrimile mele, ajută-mă ca ziua și noaptea să am înaintea icoana iubirii Tale. Cel ce ești Lumină mai presus de lumină, risipește vălul întunericului cu Cuvintele Vieții Veșnice. Întărește-mă să rabd toate necazurile și ispitele ce vin asupra mea și mă întorc spre fapta cea bună, ca fiul risipitor. Ajută-mă să-mi sfârșesc în umilință și pace viața pământească. Împărtășindu-mă la vremea cuvenită cu Preascump Trupul și Sângele Tău.

Facă-se și în mine voia Ta, ca să preamăresc în toată viața mea Numele Tău, împreună cu al Tatălui și al Sfântului Duh, Singurul Dumnezeu adevărat, în Treime închinat și preaslăvit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.